

iPure^{CZ}

Potřebujeme **detox?** | Lepší **iCloud** | Záznam **obrazovky**
Lockdown Mode | **Metaverse**

iPure.cz 246/2022, šestý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož

Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Jan Netolička, Karel Boháček, Martin Adámek, Jakub Michlovský, Jakub Dressler

Editor: Marek Nepožitek | **Grafická úprava a sazba:** Cinemax, s.r.o., www.cinemax.cz

iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Svatební sezóna s novým Macem

Editorial ■ Jan Netolička

Možná již někteří postřehli, že se bavím fotografií. Právě mi začala svatební sezóna a já mohu konečně zapřáhnout svůj nový 16palcový MacBook Pro.

Miluju ten displej, miluju výdrž na baterii, miluju slot na kartu SD, miluju rychlost SSD a samotného notebooku.

Po pár (set) fotkách mi asistent vždy ihned všechny zálohuje. Říkal jsem si, že to risknu a nebudu si brát nabíječku k MacBooku, ani externí disk SSD. Ani jedno jsme nakonec nepotřebovali.

Nyní jsem doma a doupravil jsem poslední svatební fotografie. Celý proces jsem si neskutečně užil, na displeji Mini LED vypadaly všechny fotky opravdu neskutečně, čímž myslím hlavně reálně.

Momentálně se mi exportuje 400 snímků v RAW a já poprvé za půl roku slyším zapnutí větráku. To však ničemu nebrání a i při exportu desítek gigabytů fotek mohu dále pracovat na jiných projektech.

Doufal jsem, že nebudu litovat koupě tohoto počítače. A dneškem se mi to potvrdilo.

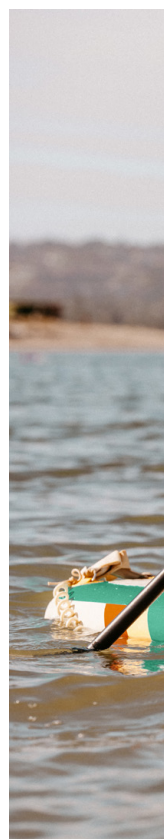

| Den bez mobilu

Magazín ■ Karel Oprchal

Byl jsem svědkem rozhovoru dvou kamarádek, které si na prázdniny připravily seznam věcí, co chtějí během dvou volných měsíců stihnout udělat. Především mě zaujala položka s názvem „den bez telefonu“, což mělo spočívat v tom, že jednoduše budou ten den trávit společně nějakou aktivitou, nikoliv však online. Tento nápad mě donutil zamyslet a zeptat se sám sebe, zda to má nějaké opodstatnění. Přece by se nikdo nerozhodl se dobrovolně trápit... Nechte mě proto uvést na pravou míru, proč se mi tento nápad zdá relativně absurdní.

Jako takový zní ten plán lákavě. Myšlenka umět si užít věci skutečně a bez hávu virtuální by nám všem rozhodně měla být vlastní. Jak víme, a mnohokrát jsem se zde již na to pokusil upozornit, reálný svět se nenachází v displeji, ani k němu jeho prostřednictvím nezískáte přístup, ba naopak. V reálném světě se musíme pohybovat sami a umět nějak skloubit všechny jeho aspekty dohromady, čímž dnes jsou i veškeré technologie a web. Je ale úplně individuální, jak a jakou měrou tyto aspekty zohledňovat. Někdo s počítačem neumí, technologie ho nebaví a má rád řekněme tužku a papír, jiný by naopak hned přijal do svého života veškeré finesy a ověnil se vším, co má v sobě mikročip. To musí o sobě každý zjistit a podle toho se zařídit. Pokrok však jde neustále dál a některé věci již holt není možné řešit přes tužku a papír. Občas je nutné přejít komplet do virtuálního prostředí, staré způsoby se již prostě odřízly a je to tak mnohdy dobře. Jsme dnes tak více než dříve závislí na internetu a elektronice, potažmo na energiích, což se sice za současných okolností může jevit jako poměrně problematické, ale je to jednou pokrok a ten je daný, a vzhledem k celkové užitečnosti technologií i legitimní. Člověk bude ostatně vždy obklíčen tím, na čem je existenčně závislý, a na druhou stranu nebýt internetu, nemohl bych tento článek

psát na telefonu na autobusové zastávce. Díky bohu za něj, ale pojďme dál.

POPIS PROBLÉMU

Problém spatřuji ve všech radikálních řešeních, k nimž řadím i tento „den bez telefonu“, pakliže nejsou z nějakého důvodu nevyhnutelně nutná. Odpor vůči něčemu je samozřejmě správný i přirozený stejně jako adopce nových způsobů, adaptace a evoluce. Kamenem úrazu je právě ten balanc mezi těmito dvěma protipóly, které spolu neustále svádí boj a korigují se navzájem. Díky němu jsme schopni se postupně rozvíjet a zlepšovat, hledat lepší cesty a zpochybňovat ty současné. Vyvažovat překotný vývoj něčím, čemu můžeme říkat hodnoty, tradice a klidně jen sentiment. Prostě nám vždy trochu trvá, než se jako společnost připravíme na ten další krok. A pokud jednou připustím, že telefon, respektive média a internet, jsou nedílnou součástí tohoto světa, protože ony jsou, proč z něj utíkat, když stejně není kam?

Abyste mě pochopili, nemám na mysli omezit používání telefonu na nejnужnější dobu např. tak, jak to umožňuje Apple díky režimům Soustředění a sledování času u obrazovky. To je dle mého názoru ten přirozený způsob, jak vyvažujeme to, abychom se náhodou všichni nenechali přes noc vcucnout

do Metaversu. Mám na mysli tento únik do vzduchoprázdna, odkud se stejně jednou musím vrátit zpět. Bez mobilu prostě dnes žít nejde, ať už na to máte jakýkoliv názor. Je to holý fakt. Pojďme tedy ještě dál a zeptejme se proč.

Už víme, proč na telefonu být musíme. V mnoha ohledech je pro nás klíčový. Máme v telefonu nákupní seznam, telefonní seznam, fotoalba a vzpomínky na velkou část našich životů, práci, hudbu, dokonce i platební karty a přístup do banky, prostě na cokoli si jen vzpomenete. Mobil, nebo chcete-li iPhone, na sebe přebírá, jak známo, úlohu hned několika věcí. Už je prostě nepotřebujeme. A je to podle mě dobře, je to logické a je to především praktické, jinak by to nefungovalo. Proč máme ale my všichni, co vlastníme mobil nebo počítač, neustálou potřebu kontrolovat sociální sítě, odepisovat na zprávy a otevírat ty stejné aplikace pořád dokola? Jsme skutečně všichni závislí? Pokud ano, tak tedy na čem nebo na kom? Je to skutečně to zařízení per se, které nás tak fascinuje? Hraje si dítě na pískovišti s bábovičkami proto, že ho tak fascinují ty plastové formičky jako takové? To asi těžko...

JINÝ ÚHEL POHLEDU

Dítě na pískovišti i to dítě uvnitř každého z nás se samozřejmě zdaleka tolik nezajímá o tu hloupou

schránku jako o ten účel, kterému slouží. Každé dítě, tedy včetně nás dospělých, je k smrti zvědavé a hravé. Dítěti se líbí to, že je vůbec možné nasypat písek do formičky a pak pomocí několika různých pohybů docílit toho, aby držel její tvar. Dítě tak dovede vytvořit něco smysluplného a estetického a poznává tím zároveň i základy věd, protože zjistí, že se pro tuto hru nejlépe hodí vlhký písek, který na rozdíl od suchého lepí. Stejným způsobem pak podle mě i my přistupujeme k našim telefonům a veškerým předmětům okolo nás. Jen si ve spojitosti s výše zmíněnou současnou situací uvědomte, jakou asi bude mít hodnotu váš MacBook nebo iPad, na kterém tento článek čtete, či vaše auto, které vám stojí pod okny, pokud rázem přijdeme o elektrickou energii nebo ropu. S oblibou říkám lidem okolo, že si potom svým iPhoneem podložím stůl, až se mu bude viklat noha, protože to bude tak jediné, k čemu bude s vybitou baterií dobrý. Absence energií, které definují naši civilizaci, zdaleka nezabije ten materiál, z něhož jsou naše telefony a auta vyrobeny, nýbrž ten účel, k čemu jsou určeny a který mohou plnit pouze za předpokladu, že je jim dodána energie. Ze stejného důvodu se těm věcem taky říká stroje, které vykonávají práci. A ta se nevykoná bez vložené energie, příslušný vzoreček se k tomu učí už na druhém stupni základní školy.

Smysl tedy mají naše předměty pouze v případě, že máme možnost (energii) a důvod je použít. I kámen jako takový je k ničemu, pokud se nerozhodnu ho zrovna použít třeba jako závaží. Jedině člověk dává věcem okolo význam, a tím vzniká tzv. kulturní prostředí. S každým zvednutím našeho telefonu nebo pohledem na chytré hodinky ve skutečnosti v mých očích neprojevujeme závislost na zařízeních jako takových, ale hledáme podněty k jejich použití. Vidíme v nich totiž ten obrovský potenciál se zabavit. Protože jsme zvědaví a hraví, od přírody. Ještě nikdy jsme tolik možností k zábavě neměli. Strom, klacek nebo houpačka rozhodně nejsou tak fascinující jako Instagram, to se snad rozumí samo sebou. Opět je zde ale podstatné ono tázací zájme-

Jedině díky funkcím jako FaceTime jsme přečkali pandemii s takovou grácií – jen minimum lidí propadlo depresím – a přečkali izolaci za podpory blízkých.

no „proč“ a odpověď zní, že Instagram, Snapchat, Twitter, TikTok, WhatsApp a všechno ostatní jsou už z podstaty věci sociální sítě, a člověk je sociální tvor, vysoce společensky založený druh. Bez společnosti se neumíme obejít. Podle průzkumů mají lidé kromě smrti největší strach ze samoty a osamění, v historii nebýt součástí společnosti znamenalo jistou smrt. Máme to v genech, že musíme za každých okolností někam patřit, být součástí něčeho většího, chceme být ve spojení, protože potřebujeme vědět, že nejsme sami, i když jsme sami. To nám momentálně umožňuje technologie a nikdy to tu ještě nebylo. Jedině díky funkcím jako FaceTime jsme přečkali pandemii s takovou grácií – jen minimum lidí propadlo depresím – a přečkali jsme onemocnění v izolaci, ale za neustálé podpory svých blízkých. Ve středověku by kromě dramaticky vyšší úmrtnosti lidi kosila právě úzkost z toho, že by na několik týdnů skončili někde sami.

SOCIÁLNÍ CÍTĚNÍ

Jen těžko si to uvědomujeme a málo jeden druhého doceňujeme tím, jak moc kontaktu společně všichni máme, ale skutečně je to tak. Pokud tedy vidíte mladé lidi spolu telefonovat, posílat si fotky, vypisovat si stovky zpráv denně, není to dle mého

názoru proto, že by byli závislí „na telefonu“. To je jen zástupné označení. Oni jsou totiž závislí na sobě samých.

A měl jsem unikátní možnost to zjistit při svém působení na bohumínském gymnáziu, kde si mě studenti přidali na všech sociálních sítích, co mám, a do dneška jsem s mnohými z nich v každodenním kontaktu. Nejsme zdaleka závislí na telefonech, jsme závislí na sobě, stali jsme se přáteli. Sdílíme podobný humor, pohled na svět a navzájem si něco předáváme, ať už to jsou zkušenosti nebo vědomosti. Zpřijemňujeme si pár zprávami den, i když spolu nemůžeme být, a je to velká zábava.

Jako vrchol toho všeho mi potom přijde ten nejprimitivnější výraz náklonnosti jednoho k druhému, kdy si každé ráno a večer všichni houfně popřejí dobré ráno a dobrou noc pomocí úplně nesmyslné a často náhodné fotky na Snapchatu. Jako „stařec“, koho už toto v dětství stihlo minout, však úplně žasnu nad tím, jak vážně mladá generace tato milá gesta myslí. Jsou zvyklí ráno vstát a rozeslat svým vybraným přátelům obrázek říkající „ahoj, žiju, ať ti dobře začne den“. Nečekají odpověď, jen stejnou zprávu od svých blízkých, a prostě to udělají. A večer je to pak podobné. Když už nic, tak aspoň mají o sobě přehled, jsou v obraze a udržují jakýsi sociální kontakt, což je jednoduše bezprecedentní. Bez sofistikovaného a účelného využití technologií pochopitelně není možné popřát stovce svých kamarádů dvakrát denně dobré ráno a dobrou noc a oni to dělají, protože je to prostě pěkné, třebaže se spolu mají vidět za pár desítek minut ve školních lavicích nebo teď o prázdninách na vyjíždce na kole. Přes síť spolu sdílí zážitky, emoce, každodenní život, který skutečně žijí, čemuž by mnozí starší odporovali. Ano, žijí ho po svém, protože žijí v úplně jiné době než jejich rodiče, ale to jejich životu neubírá na kvalitě, ba možná naopak. Síť a technologie nijak nenařušují jejich reálný život, naopak ho to rozšiřuje o další a hezký rozměr. Tvrdím, i na základě zde zveřejněných rozhovorů se svou sestrou, že na rozdíl od mé generace pochopili význam a funkci internetu a já jim to závidím. Jsou lepšími a srdečnějšími lidmi, než jsme byli my, a já jim držím palce, protože tento přístup budou v nastávajících

časech hodně potřebovat. Mám dojem, že se díky životnímu stylu, který žijí teď, budou i v budoucnu schopni mnohem lépe semknout, když bude potřeba, což je něco, čehož mnohé předcházející generace jaksí nedosáhly.

JAK TO USTÁT

Nutno podotknout, že jsem pochopitelně schopen posoudit chování pouze těch lidí, kteří na sociální síť chodí a jsou na nich aktivní. Ti, kteří jsou online, jen když je to potřeba, jsou z pochopitelných důvodů mimo můj dosah, ale těch je minimum. Na sítích je drtivá většina mladých a vzorec jejich chování je evidentní, stačí je pozorovat a chtít pochopit. Jsou sžítí se světem okolo a jak ve škole, tak v osobním životě, dovedou jaksí na základě okolností a momentálního rozpoložení balancovat mezi světem offline a online. Hledají, co je pro ně zrovna nejlepší. Jistě, uštěrlí, ale uvědomí si to. Nemá smysl

Mladí jak ve škole, tak i v osobním životě, dovedou jaksí na základě okolností a momentálního rozpoložení balancovat mezi světem offline a online.

nic zakazovat, člověk akorát dá druhým příkaz to dělat. A nevěřili byste, kolik lidí dnes čte knihy! A víte díky čemu? No přece díky TikToku, kde různí lidé zjevně doporučují různé knihy, které hlavně mladé dívky hltají tak, jak jsem to u svých vrstevnic snad nikdy neviděl. Potom se kluci zase sjíždí za holkami a chodí společně ven, nebo se sjedou doma a uspořádají nějakou akci nebo gaming session, občas se u toho všichni vyfotí a najednou ten svět funguje tak nějak normálně.

Nemyslím, že je třeba se obávat a už vůbec podnikat nějaké radikální kroky. Můj oblíbenec a vzor Gary Vaynerchuck říká, že nejdůležitější pro dítě (čtete úplně všechny, co si stáhnou Facebook apod.) na sociálních sítích je vybudovat si zdravé sebevědomí. Jen díky tomu se jedinec bude chovat přirozeně, bude obsah tvořit a přistupovat k němu se zdravým odstupem a nebude se nechávat vláčet sem a tam nesmyslnými příspěvky náhodných lidí, které ho budou jen provokovat a burcovat k žití života, o kterém si myslí, že ho chce žít, i když to je celé možná úplně jinak. Znáte to, ne každý postuje pravdu... Pokud se ale přes toto dostaneme a budeme k novinkám a věcem okolo přistupovat se zdravým selským rozumem, nemůžeme udělat chybu. Nebude nutné se tolik obávat závislosti a jiných rizik, protože kultura

na sociálních sítích bude podobná jako kdekoli venku, kde ji aktivně spoluutváří každý z nás. My jsme společnost a jsme za ni zodpovědní. Svět se nám mění pod rukama, a pokud ho chceme stíhat, vypínat si mobil na den dva je prostě bláhové. Ničemu to nepomůže, stejně vás bude večer nebo druhý den čekat jenom kopa notifikací, kterými se tak jako tak budete muset prokrestit, protože to je cesta, kterou jsme si zvolili. Možná si na chvíli užijete přírodu všemi smysly, ale zase přijde o jediný kontakt s lidmi, které máte rádi, protože ten telefon je k tomu jediným nástrojem. Je to jenom o prioritách a opět jejich vyvažování, protože všechno najednou stíhat nelze.

Každý z nás si musí najít ideální řešení sám pro sebe, ale nejlepší je prostě některé věci neřešit a nechat je být, aby se vyřešily samy. Aby se totiž náhodou nestalo, že se po celém dni mimo telefon dozvíte nepříjemnou zprávu, kterou jste mohli řešit dřív, jen kdybyste ten telefon nenechali doma. Mám prostě obavu, že se takový den bez telefonu může spíš vymstít než vyplatit, a tak musím doporučit, abyste z toho přetlaku informací, co je okolo nás, vybruslili tak nějak ve stylu chytré horákyně. Všechno vnímejte tak nějak napůl ucha, ale vlastně naplno, a ono to nějak dopadne. A mějte čas i sami pro sebe, to vám dá nejvíc.

Mobilní iCloud bude zase lepší

Recenze ■ Michal Rada

Hodně se všichni věnují těm viditelným novinkám v letošních systémech Apple. Já se v tomto článku zaměřím na to, co mě udělalo obzvlášť radost, ale zase tak viditelné to není. A to je evoluce využívání iCloudu, a to zejména na iPhoneu a iPadu. A věřte, je rozhodně na co se těšit.

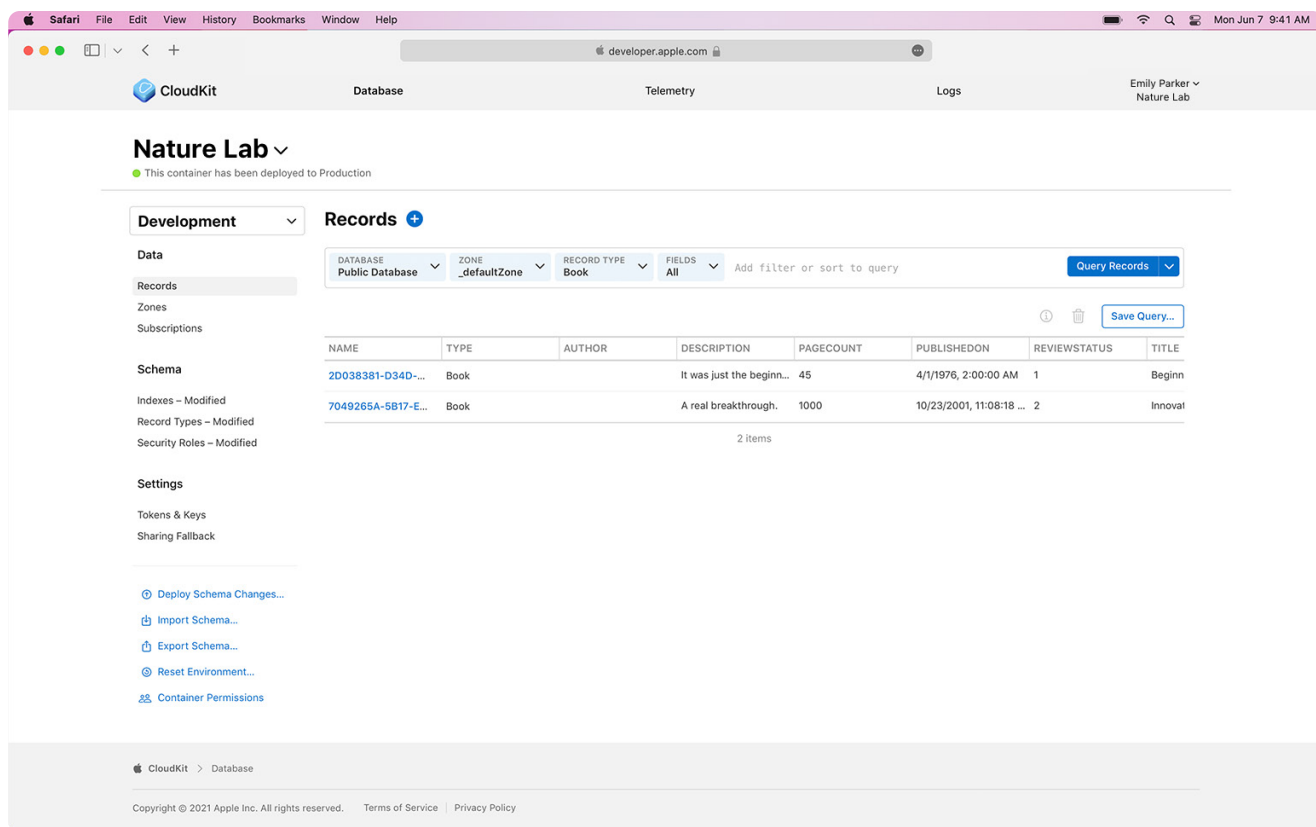
Nové šestnáctkové operační systémy byly pro mnohé zklamáním. Kromě hodinkových ploch i na iPhone a Stage Manageru na iPadu snad jako kdyby se nic moc nezměnilo. Ale není tomu tak. Jsem nadšený, že věci, které jsem i já Applu našeptával jako vylepšení v mobilních systémech, jsem v šestnácté verzi opravdu našel. Týká se to iCloudu, respektive používání iCloud Drive a synchronizace iCloudu, na mobilních zařízeních.

MALÉ, ALE VELKÉ ZMĚNY V ICLOUDU

Začnu tím, co opravdu uživatelé nevidí, a to je synchronizace dat přes takzvaný CloudKit, což je rozhraní a sada služeb, díky které mohou aplikace synchronizovat velké objemy dat na iCloudu, a to daleko efektivněji než dříve. CloudKit se objevil sice už před rokem, ale teprve teď vlastně dává smysl. Apple vyšel vstříc vývojářům a hodně jim usnadnil práci se synchronizovanými daty. Dosud byla totiž synchronizace plně v rukou vývojáře a ten se musel starat třeba i o to, aby se zbytečně nesynchronizovaly desítky či stovky megabajtů dat, když se měla synchronizovat jen jedna maličkost.

S novým CloudKitem se synchronizace dost přiblížila práci se soubory ve standardním cloudovém úložišti, kdy na jedné straně je jakýsi virtuální adresář pro data aplikace v iCloudu (ale ne na iCloud Drive, o tom až později) a na druhé straně je podobně konstruovaný kontejner s daty a soubory aplikace v zařízení. A právě možnost chovat se ke kontejneru jako ke složce souborů je v CloudKitu oproti loňsku daleko lepší. O celou synchronizaci včetně přírůstků a změn se pak stará nově rozhraní (API) CloudKit, a vývojářům tak odpadají nervy a spousta kódu a myšlení navíc. Výsledkem je rychlá a opravdu efektivní a jen nezbytná synchronizace a to nás všechny jistě potěší, obzvláště s mobilními daty.

To bylo ale jen pro vývojáře. Co ale normální uživatel? Ten, co se týče iCloudu, využívá jako úložiště iCloud Drive (dost nešťastně zaměňovaný za iCloud samotný). Vidí ho v aplikaci Soubory, kde mají složky jednotlivé aplikace, nebo lze samozřejmě vytvářet i vlastní. Na iCloud Drive lze uložit doslova cokoliv, je to prostě klasický cloudový disk, kterému oproti konkurenci chybí jen dvě podstatné věci, a to verzování a možnost obnovení předchozí verze souboru, a pak Selective Sync a tedy možnost si vybrat,

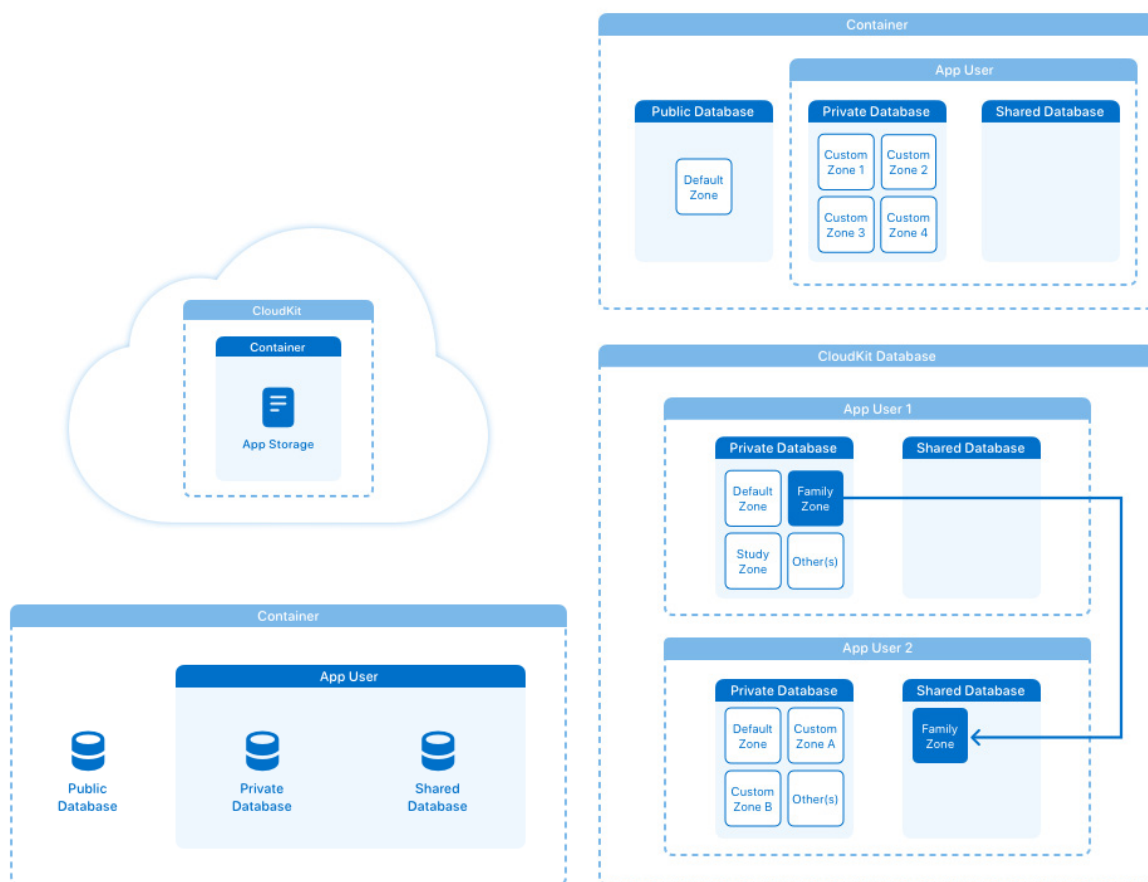
co a kdy chcete synchronizovat. Alespoň to druhé už ale na podzim nebude pravda.

iCloud se vždycky snažil být co nejjednodušší. Oproti konkurenčním cloudovým úložištím zde nemusíte nic nastavovat a vše funguje zcela automaticky. Ovšem tohle má i svoje negativa, na která jistě přišel snad každý uživatel zařízení s menší pamětí. Je sice super si platit nejvyšší tarif úložiště se 2 TB prostoru, ovšem pokud máte jen 256GB úložiště v telefonu či tabletu, velice brzy zjistíte jednu nepřijemnost. Nemůžete nijak ovlivnit, co se vám bude na zařízení synchronizovat a co ne. To obzvláště zamrzí, pokud pracujete s multimédií a zvukem. Projekt, který zabírá klidně i 30 GB a který si uložíte na iCloud proto, že ho chcete někde mít a nechcete si jím zabírat místo v iPadu, v něm ale zůstává, dokud sám Apple nerozhodne, že už ho nepotřebujete. Apple vám přímo říká: „Nedávno použité soubory jsou stahovány do zařízení pro rychlý přístup. Původní soubory jsou nadále bezpečně uloženy na iCloudu,“ což je sice skvělé, ale jen než vám dojde místo na iPadu a vy prostě nepřenesete dalších 20 GB dat, či něco jiného. Nemožnost výběru, co z iCloudu chcete nebo nechcete synchronizovat

do zařízení, byla velice otravná a i mně s 1TB úložištěm v iPadu přinesla několikrát myšlenky na hrubé fyzické násilí.

Naštěstí s novými systémy iOS a iPadOS si můžete vybrat, co chcete mít na svém zařízení, a co ne. Pokud nějaká aplikace potřebuje data, stále si je sama synchronizuje z cloudu do zařízení. To platí i o souborech, které z iCloudu otevřete v nějaké aplikaci. Ale máte nově možnost se zbavit obsahu, který už na svém zařízení nepotřebujete a uvolnit si tak místo. Do kontextového menu u souborů i složek totiž přibýly dvě nové možnosti a to STAHNOUT HNED, a především ODSTRANIT STAŽENÉ, což je funkce,

Nedávno použité soubory jsou stahovány do zařízení pro rychlý přístup. Původní soubory jsou nadále bezpečně uloženy na iCloudu.

V nové nabídce Akce v otevřené složce nyní vidíte i její velikost, což je věc, která Souborům na mobilních zařízeních dost chyběla.

kteřá je naprosto parádní. Když něco nepotřebujete, nemusíte tak čekat, až si to systém přebere a přestane to synchronizovat sám od sebe, ale prostě to odstraníte ze zařízení, ale na iCloudu to zůstane.

POZOR: NEPLETĚTE SI S POLOŽKOU SMAZAT NEBO ODSTRANIT, KTERÁ SMAŽE OBSAH I Z CLOUDU A VŠECH VAŠICH ZAŘÍZENÍ. VŽDY POUŽIJTE POUZE ODSTRANIT STAŽENÉ. MIMOCHODEM, PODOBNOU FUNKCI MÁ UŽ DLOUHO MACOS, KDE TUTO POLOŽKU TAKÉ NAJDETE V KONTEXTOVÉM MENU VE FINDERU.

Třetí novinkou, a vlastně druhou pro uživatele, je ukazatel synchronizace s iCloudem v aplikaci Soubory. Věc, kterou také známe z macOS. Obzvlášť

při synchronizaci velkého objemu dat (z nebo do zařízení) se hodí vědět, jak na tom iCloud je a kdy to asi tak bude hotové, popřípadě kolik dat to sežere. V aplikaci Soubory nově najdete v přehledu míst v levém panelu (na iPadu) anebo v seznamu míst na úvodní obrazovce (na iPhoneu) u iCloudu ukazatel synchronizace, který v procentech ukazuje stav aktuální synchronizace.

Pokud na tento ukazatel klepnete, otevře se malé okno s podrobnostmi, jako je celkový počet a velikost operací a také s možností aktuální úlohy synchronizace zastavit. Bohužel je nemůžete jen pozastavit, jako je to možné na Macu, ale to snad Apple dodělá.

A když už jsme u Souborů – ještě jedna maličkost, která mě osobně udělala velikou radost. V nové nabídce AKCE v otevřené složce nyní vidíte i její velikost, což je věc, která Souborům na mobilních zařízeních dost chyběla a určitě se leckdy hodí.

Výše popsané novinky dělají z iCloudu zase o dost lepší úložiště a umožňují lepší práci s obsahem v obláčku. Zejména možnost odstranit už nepotřebná data ze zařízení s jejich zachováním v cloudu je pak naprosto suprová a určitě ji každý občas využije. Je tedy dobré o těchto novinkách vědět.

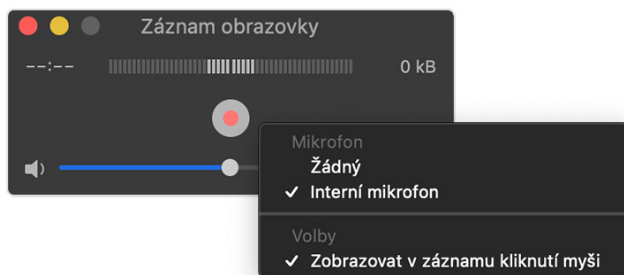
Záznam obrazovky

Znáte všechny způsoby?

Návod / macOS ■ Filip Brož

Troufám si tvrdit, že tohle patří na Macu mezi nejpoužívanější funkce. Snad každý občas potřebuje vytvořit nějaký záznam obrazovky, ať už fotku či video. Na druhou stranu se stále setkávám s lidmi, kteří netuší jak na to, nebo znají jen polovinu možností. Málokdo třeba ví, že může nahrávat i jen určitou část plochy. K tomu zapnout diktafon a vše pak rovnou sdílet.

Záznam obrazovky je nativní funkce všech systémů macOS. Největší přehled získáte, když stisknete klávesy **SHIFT + COMMAND + 5**. Na obrazovce uvidíte ovládací prvky pro nahrávání celé obrazovky, vybrané části obrazovky nebo uložení statického snímku obrazovky. Následně si stačí jen vybrat, co potřebujete. Někdy je fajn zachytit celou obrazovku, jindy jen její část. Vše si samozřejmě můžete kdykoliv zpětně upravit a vybrat opravdu jen to, co potřebujete.

VIDEO I ZVUK

Často také využívám nahrávání (tzn. video se zvukem) celé obrazovky či jen určité části. Snadno tak můžete nahrát nějaký webinář či výukové video, a to včetně zvuku. Také si můžete vybrat, kam se video či obrázky budou ukládat. Neméně důležité jsou i další klávesové zkratky, vždy **SHIFT + COMMAND + 3, 4, 5**. Schválně si sami vyzkoušejte, co se stane, když zmáčknete příslušné klávesy.

Osobně hodně používám kombinaci **SHIFT + COMMAND + 4**, tedy jen terčík, pomocí něhož si pak vyberu určitou část plochy, kterou potřebuji „vyfotit“. Vře se to hodí na nějaké faktury, citlivé dokumenty či jen text. Jakmile mám hotovo, vždy vlevo dole vidím náhled, na který mohu kliknout

a dál s ním pracovat – upravit, podepsat, něco namalovat nebo přidat další vrstvu.

HLUBŠÍ NASTAVENÍ

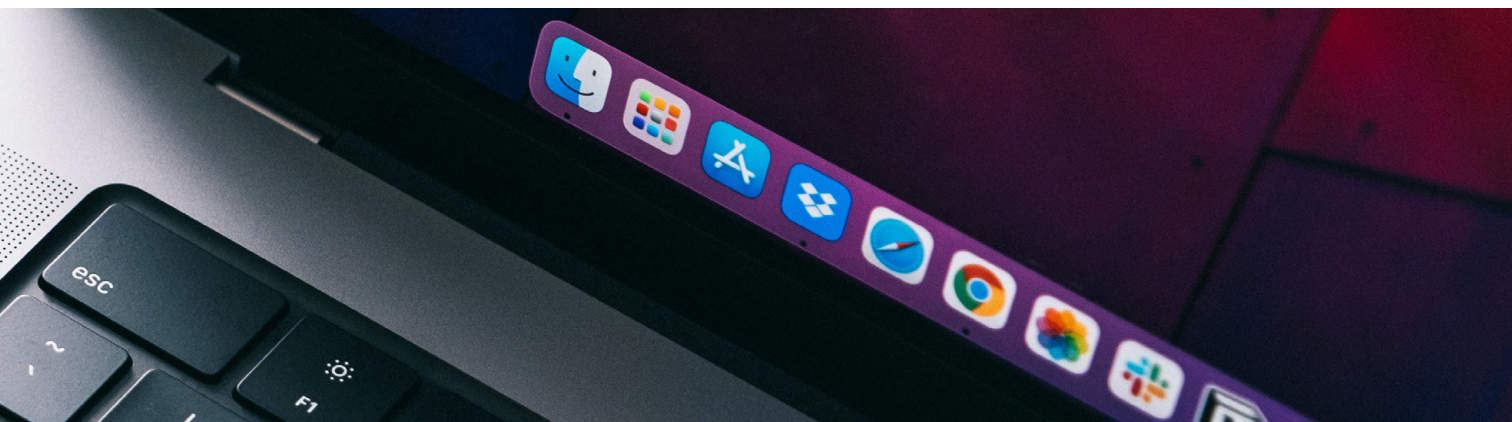
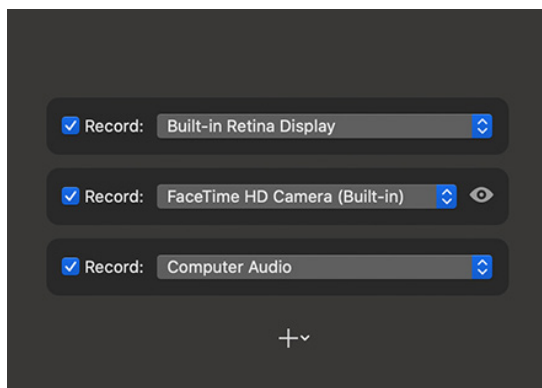
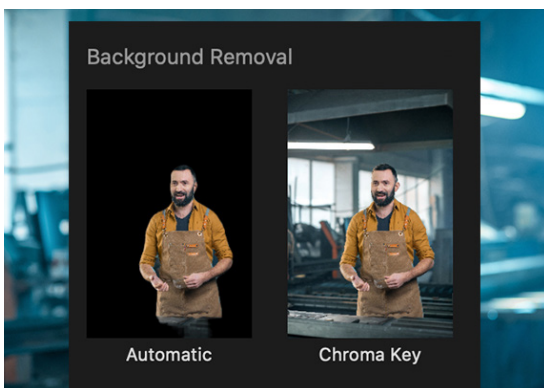
Obrazovku můžete také nahrávat pomocí nativní aplikace QuickTime Player. Otevřete **QUICKTIME PLAYER** ze složky **APLIKACE** a na řádku nabídek vyberte **SOUBOR – NOVÝ ZÁZNAM OBRAZOVKY**. Pak uvidíte buď ovládací prvky na obrazovce popsané výše, nebo okno Záznam obrazovky. Než začnete nahrávat, můžete kliknout na šipku vedle tlačítka **ZÁZNAM** a změnit nastavení záznamu.

Jestli chcete spolu se záznamem obrazovky nahrát i svůj hlas nebo jiný zvuk, vyberte mikrofon. Během nahrávání můžete zvuk kontrolovat a podle potřeby upravovat posuvník hlasitosti. Pokud slyšíte ozvěnu nebo zpětnou vazbu, snižte hlasitost nebo použijte sluchátka s mikrofonem.

PROFESIONÁLNÍ VÝUKOVÁ VIDEO

Jestli chcete, aby se při každém kliknutí zobrazovalo na záznamu černé kolečko kolem kurzoru, zvolte **ZOBRAZOVAT V ZÁZNAMU KLIKnutí MYŠI**. Ideální pro výuková videa.

Nahrávání zastavíte kliknutím na tlačítko **ZASTAVIT** (šedivé kolečko s bílým čtvercem) na řádku nabídek nebo stiskem kláves **COMMAND + CONTROL + ESC**.

QuickTime Player po skončení nahrávání záznam automaticky otevře. Vždy doporučuji si ho hned uložit tam, kam potřebujete. Pokud chcete šetřit místo na svém zařízení s macOS, doporučuji nějaký externí disk SSD – například od Samsungu.

Všechny snímky obrazovky i nahrávání se nativně ukládají na Plochu. Není problém cokoli přesunout nebo změnit. Fajn je, že se Plocha automaticky ukládá i na iCloud, takže máte případnou zálohu a snímky jsou dostupné i na dalších zařízeních Apple.

MACOS VENTURA

Hodně změn pro nahrávání obrazovky přináší i macOS Ventura. Když si pořídíte speciální stojánek od Belkinu, můžete do svůj iPhone přichytit na víko MacBooku. Pomocí čítek iPhone pak lze nejen nahrávat video, tedy použít mobil jako klasickou webkameru, ale zároveň díky ultra širokoúhlé čočce nahrávat to, co máte na stole. Ideální situace pro webináře, výuková videa či na YouTube. Unboxing už nikdy nebude lepší.

CO DALŠÍ APLIKACE?

V případě, že vás nahrávání obrazovky „živí“ – tedy chcete ho používat na profesionální úrovni – rozhodně se vyplatí investovat do nějakých aplikací třetích stran. Mezi ty nejlepší jednoznačně patří ScreenFlow.

Snímky obrazovky i nahrávání se nativně ukládají na Plochu. Není problém cokoli přesunout nebo změnit. Fajn je, že se Plocha automaticky ukládá i na iCloud.

Úžasná aplikace, která vám povolí hlouběji pracovat s vaším záznamem a zvukem. Naleznete zde plnohodnotný editor, který trochu připomíná Final Cut Pro. Záznam můžete snadno upravit, editovat, přidat nějaké animace nebo další vrstvy a obrázky.

Na výběr jsou i různé režimy a formáty pro export. Nechybí nahrávání v té nejvyšší kvalitě, automatické zálohy či archiv. Aplikace mimo jiné umí ořezat pozadí, ať už ve videu či fotce. Sám jsem dlouhou dobu ScreenFlow používal a rozhodně jej mohu jen vřele doporučit.

Na druhou stranu – nativní funkce, které jsem popsal, budou vyhovovat většině uživatelů. Vždy je potřeba si uvědomit, co vlastně chcete a potřebujete. Pro začátek postačí, když budete plně využívat QuickTime Player a pár klávesových zkratk.

| Lockdown Mode

Magazín ■ Jakub Dressler

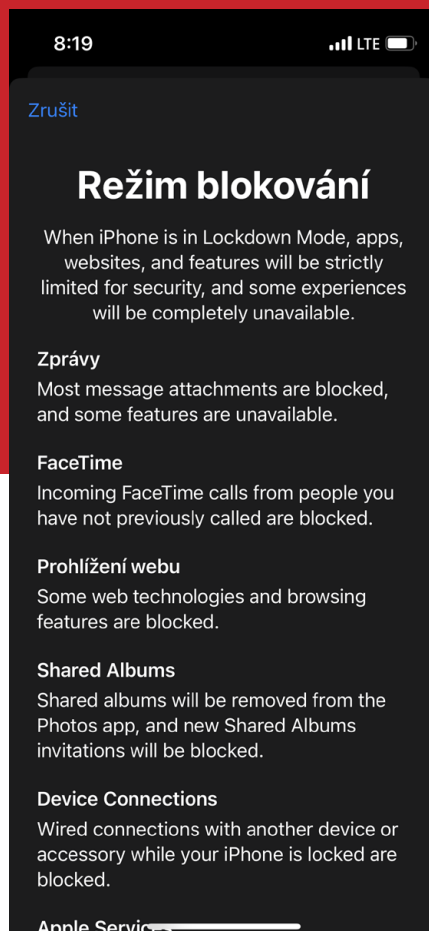
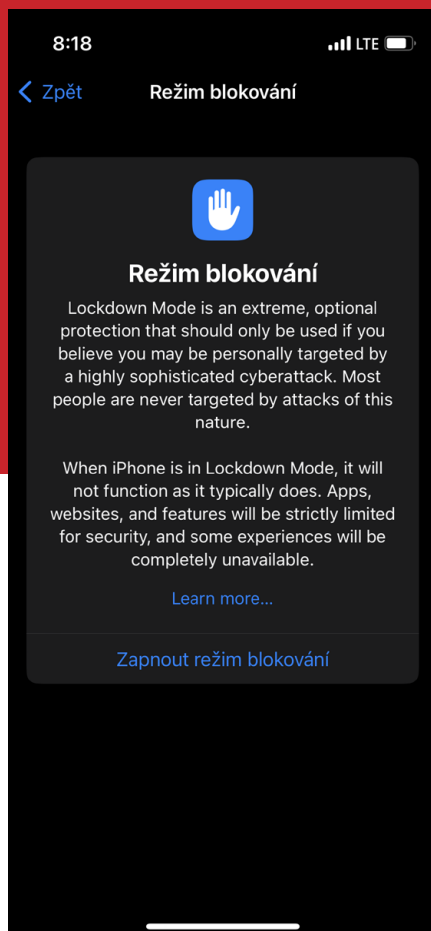

Jak jistě víte, už nějaký ten pátek můžeme testovat nové operační systémy od Apple. Ve třetí aktualizaci se objevila jedna novinka, která by rozhodně neměla být opomenuta jak uživatelem, tak ani naší redakcí. Tou funkcí je Režim blokování.

Apple hraje hodně na bezpečnost. To pro vás není žádná novinka. Díky tomuto režimu by se váš iPhone, iPad nebo Mac měly stát zase o něco bezpečnějším místem. Abychom ale dobře pochopili, proč potřebujeme Režim blokování (takto Apple česky nazývá novou funkci), musíme se podívat na historii Pegase.

PEGASUS

Musíme se přesunout do roku 2021, kdy se svět dozvěděl o spywaru Pegasus. Pro ty, kdo neví, co je to spyware, tak se jedná o špionážní software, který vám bez vašeho vědomí krade data ze zařízení. Pegasus byl vyvinutý izraelskou firmou a měl být nejúčinnější zbraní v boji proti terorismu. Problém ale nastal, když si některé vlády technologii koupily a začaly ji používat k jiným účelům, než pro kterou

ji firma vyvinula. Začaly se objevovat informace, že se tento špionážní software objevil v telefonech novinářů a vysoce postavených politiků napříč všemi zeměmi.

Podle informací, které získal The Washington Post, dokázal Pegasus nejen krást hesla, sledovat vaši polohu, zaznamenávat telefonní hovory, využívat váš fotoaparát, ale i zaznamenávat klikání prstu po displeji telefonu. Odborníci považovali tento spyware za nejsložitější útok na chytré telefony v celé historii.

CO NA TO APPLE?

První zmínky o spyware Pegasus jsem našel z roku 2016. Celá kauza vyvrcholila v letech 2020 a 2021. Je pochopitelné, že vývoj obrany proti takové sofistikované zbrani nezabere pár týdnů, ale rychlost Apple mi přijde chválná. Navíc se Apple chlubí ve své tiskové zprávě tím, že je první společností, která vyvinula takové řešení. Zajímavé pro mě bylo zjištění, že Apple nezůstal jen u vývoje bezpečnějšího systému. V budoucnu se chystá investovat 10 milionů dolarů do podpory výzkumu odhalujícího tyto hrozby. Také

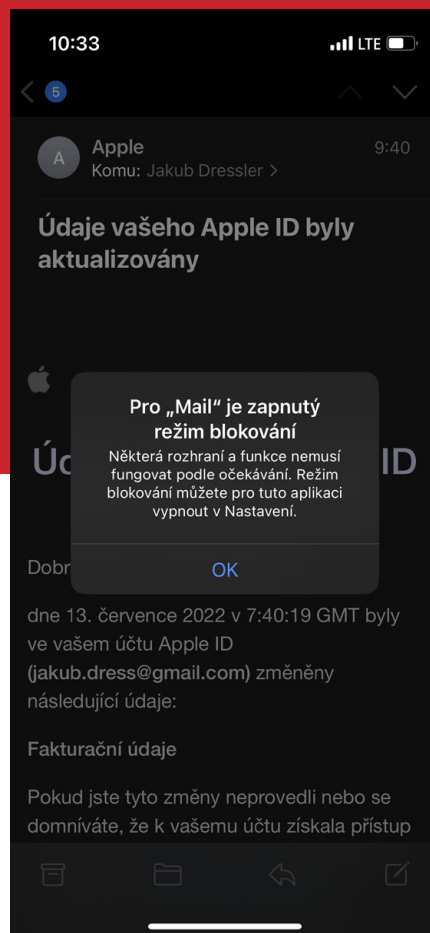
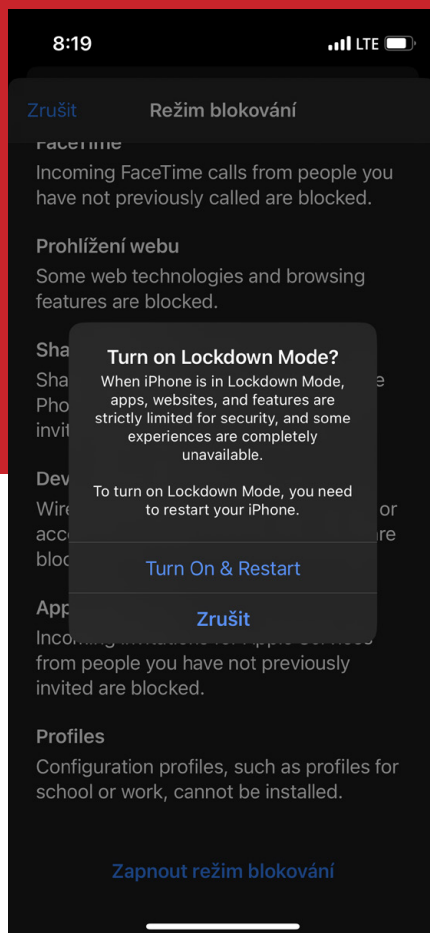
vytvořil program Apple Security Bounty, který bude odměňovat kohokoli, kdo najde způsob, jak by někdo mohl obejít jeho Režim blokování. Nejvyšší odměnou by měly být 2 miliony dolarů, což by v tomto oboru měla být standardní odměna.

„APPLE VYRÁBÍ NEJBEZPEČNĚJŠÍ MOBILNÍ ZAŘÍZENÍ NA TRHU. LOCKDOWN MODE JE PRŮLOMOVÁ FUNKCE, KTERÁ ODRAŽÍ NÁŠ NEOCHVĚJNÝ ZÁVAZEK CHRÁNIT UŽIVATELE I PŘED TĚMI NEJVZÁCNĚJŠÍMI A NEJSOFISTIKOVANĚJŠÍMI ÚTOKY,“ řekl Ivan Krstić, vedoucí bezpečnostního inženýrství společnosti Apple. (Zdroj: Tisková zpráva Apple)

Dále dodal, že většina uživatelů Apple se pravděpodobně nikdy nestane obětí tak vysoce cílených kybernetických útoků, přesto budou neúnavně pracovat na tomto software, aby ochránili všechny své, i když menšinové, klienty.

CO TEDA UMÍ

Toto všechno může znít velmi obecně, proto Apple přišel i s konkrétními příklady. Zprávy budou blokovat většinu typů příloh kromě obrázků. Prohlížení internetu bude také omezeno, pokud se bude jednat o některé webové technologie. Když

bude uživatelem web označený jako důvěryhodný, budou samozřejmě povoleny. Služby Apple se také dočkají změn. Pokud budete mít režim zapnutý, budou pozvánky k službám, jako je například FaceTime, blokovány, pokud s druhou stranou uživatel dříve nekomunikoval. Kabelové připojení zařízení k počítači bude blokováno, pokud nebude telefon odemčený. Vývoj se ale nebude omezovat jen na toto. Další funkce budou přidávány s příštími aktualizacemi.

JAK REŽIM BLOKOVÁNÍ ZAPNOUT?

REŽIM BLOKOVÁNÍ můžete zapnout v NASTAVENÍ – OBECNÉ – SOUKROMÍ A ZABEZPEČENÍ – REŽIM BLOKOVÁNÍ. Dole si ještě všimnete možnosti NASTAVIT PROHLÍŽENÍ WEBU, kde konkrétně nastavíte VYLOUČENÉ STRÁNKY V SAFARI NEBO PŘÍSTUPY K APLIKACÍM. Samozřejmě je potřeba mít (aktuálně v době psaní tohoto článku) beta verzi iOS 16, iPadOS 16 nebo macOS Ventura. Ještě stojí za zmínku fakt, že REŽIM BLOKOVÁNÍ můžete kdykoliv vypnout.

Člověk, jako jsem já, by si mohl říct, že u něj v telefonu přece nikdo nic chtít nebude. Nejsme

I novináři bývají špehováni autoritářskými vládami. Naštěstí Lockdown Mode necílí jen na Pegasus, ale chrání před jakýmkoli škodlivým spywarem.

politici ani jinak důležité osoby, aby se někomu vyplatilo vynakládat miliony korun za Pegasus. Ale novináři, kteří byli špehováni některými autoritářskými vládami, jsou lidé jako my. Navíc Lockdown Mode necílí jen na Pegasus. Chrání před jakýmkoli škodlivým spywarem. Uvidíme, jaký bude další vývoj této funkce a jaké plody přinese spolupráce Apple s Dignity and Justice Fund. I když si myslím, že tento režim nikdy nebudu nucen zapnout ze strachu o svoji bezpečnost, tak mi imponuje zájem a vynaložené prostředky na boj za naši bezpečnost.

Metaverse

Magazín ■ Jan Netolička

Dost bylo planého povídání o tom, co je to metaversum. Pojd'me se konečně podívat, co je ta blížká budoucnost, o které každý mluví. Mám na mysli Web 3.0.

Pokud by někomu přece jen šlo o oficiální definici slova metaverse, zněla by nějak takhle: „Kolektivní virtuální sdílený prostor, který je vytvořený konvergencí virtuálně vylepšené fyzické reality a fyzicky persistentního virtuálního prostoru.“ Ale nebojte, není to tak nudné, jak to oficiálně zní.

CO SI TEDY POD TÍM PŘEDSTAVIT?

Interpretací může být samozřejmě více, ale Mark Zuckerberg (zakladatel Mety/Facebooku) jej popsal jako virtuální prostředí, do kterého můžete sami vstoupit, a ne jej jen sledovat na ploché (2D) obrazovce. Vstoupit do něho budete moci třeba jako avatar.

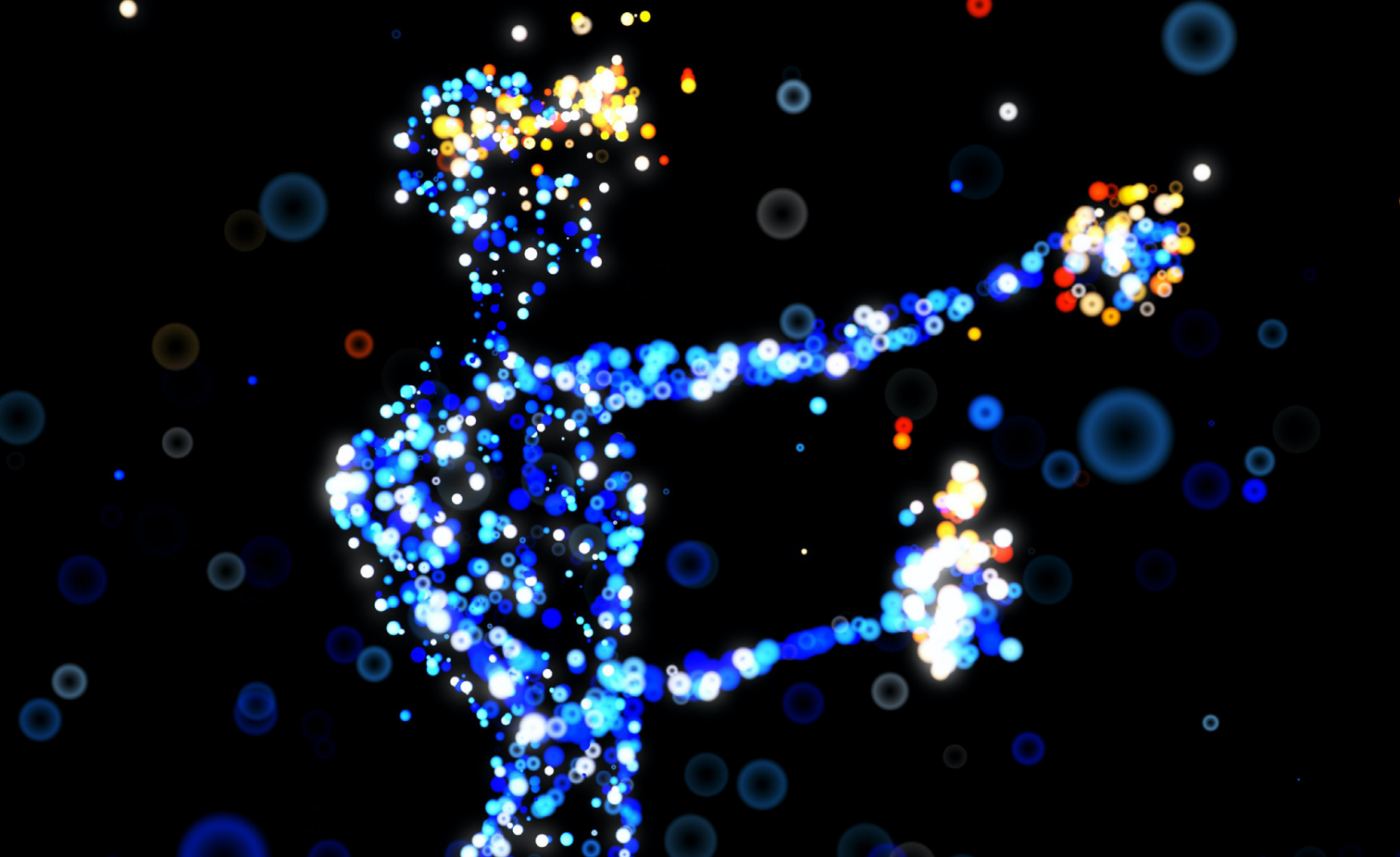
Základem metaversa by tedy měla být jistá podoba 3D internetu. Doporučuji si také pustit tohle video přímo od [Mety](#).

Metaverse je splynutím digitálního a reálného světa, do kterého se budeme moci dostat s pomocí virtuální a rozšířené reality.

CO TAM MŮŽETE DĚLAT?

Metaverse je místo ve virtuální realitě, kde se budete moci setkávat, pracovat, studovat, hrát hry, nakupovat zboží a služby, a to aniž byste kvůli tomu museli opustit svůj domov. Myslím si, že introverti teď skáčou ze židle. Představte si, že namísto

chození do školy či práce byste si ráno nasadili na hlavu speciální brýle a ocitli se ve třídě se svými spolužáky, anebo se spolupracovníky v meetingové místnosti. Metaverse poskytne také příležitosti k nakupování, obchodování a investování.

Představte si, že ráno vstanete a místo chození do školy či do práce si nasadíte virtuální brýle.

ZADARMO TO NEBUDE – ANEB BUDE POTŘEBA HARDWARE

Abyste takový obsah mohli konzumovat a pohybovat se v něm, musíte k tomu mít patřičný nástroj. Mluvím o brýlích pro VR a AR, či celých headsetech, třeba v kombinaci s chytrými telefony a dalšími zařízeními. Meta (bývalý Facebook) se jim věnuje ve své společnosti Oculus a velké věci se v tomto ohledu čekají i od Applu.

Metaverse je splynutím digitálního a reálného světa, do kterého se budeme moci dostat s pomocí virtuální a rozšířené reality.

Můžete se těšit na nakupování ve virtuálních obchodech, sledování virtuálních koncertů, cestování do virtuálních destinací, a to vše samozřejmě z pohodlí svého domova. Už jste zkoukli film Ready Player One? Po jeho zhlédnutí budete mít jistou představu o tom, jak by to mohlo v budoucnu „reálně“ vypadat.

ZADARMO TO NEBUDE – ANEB NEJSÍŠE ZAPLATÍTE DATY

Je zcela jasné, že například metaverse od společnosti Meta bude fungovat velmi podobně jako současná sociální síť. Nebude tedy zpoplatněn, „platit“ však budeme svými osobními daty, která se budou využívat k cílení reklam. Tohle mimo jiné potvrdil i sám Mark Zuckerberg, který konkrétně uvedl, že reklamě je nutné zavést i do budoucích technologií.

A MICROSOFT?

Jako první na hrozenou rukavici Facebooku zareagoval Microsoft, který už na virtuálním světě pracoval. Narozdíl od společnosti Marka Zuckerberga, který chce s metaversem proniknout do všech sfér lidských životů, se Microsoft prozatím soustředí na úzký segment – využití virtuální reality v pracovním prostředí. Tento krok je odpovědí na online porady, jejichž četnost se s globální pandemií

rapidně zvýšila. Řešení od Microsoftu bude využitelné i bez příslušenství pro VR, půjde tak o hybridní řešení, díky čemuž by se mohlo snáze rozšířit.

Nicméně Microsoft má už bohaté předešlé zkušenosti, které mohou k vývoji virtuálního světa značně pomoci. Společnost, již založil Bill Gates, už před lety koupila hru Minecraft, která ve své podstatě funguje jako virtuální svět neomezených možností. Hráči v něm mohou tvořit okolní prostředí a také komunikovat s ostatními. Microsoft se navíc v posledních letech soustředil na posílení své herní divize, což dovršil, když koupil jednoho z největších herních vývojářů na světě Blizzard.

Právě technologie pro herní průmysl přitom budou zřejmě klíčové při vývoji virtuálních světů. To ostatně potvrdil šéf Microsoftu Satya Nadella, který právě know-how pro budování metaversu zmínil jako jeden z důvodů akvizice.

EKONOMIKA V HERNÍCH SVĚTECH

Věřte, že ekonomická stránka věci tu bude hrát podstatnou roli. Lidé v metaversu nebudou bydlet, ale i přesto zde mohou kupovat pozemky a budovy za ceny srovnatelné s cenami nemovitostí v reálném světě, na základě trendu se domnívám, že ceny v herních světech budou ještě růst. Na koruny a dolary ale zapomeňte, digitálním světům vládnu

Představte si, že ráno vstanete a místo chození do školy či do práce si nasadíte virtuální brýle.

digitální peníze, tedy kryptoměny. Králi tohoto odvětví jsou hlavně altcoiny Ethereum (ETH), Decentraland (MANA) a The Sandbox (SAND).

ZÁVĚR

O většině moderních technologií se dá říct, že se jedná o skvělé sluby, ale zlé pány. Metaverse není a nebude výjimkou. Představa toho, že společně s přáteli můžete najednou sledovat filmy, scházet se na koncertech či třeba společně pracovat, je rozhodně skvělá.

Bude zapotřebí si však dávat pozor, abychom nezapomněli, že existuje i reálný svět. V opačném případě by metaverse mohl vést k neoptimistické budoucnosti, jak byla popsána například ve filmech Ready Player One, Matrix nebo v některých dílech seriálu Black Mirror. A to nechceme.

NEXT →